

OEFENING

„KRACHTPROEF“

— zou zijn als met dezelfde spoed als de infanteristen ook hun voertuigen naar de overkant zouden kunnen gaan. De „herontdekking“ van de M2-brug lijkt hier voor een oplossing te kunnen zorgen. Deze bestaat uit eenvoudige op pontons gelegde dekken naast elkaar op spoorbreedte van de voertuigen. Com-

Het probleem
is nog steeds:
snel optrekken

mandant 4 Div, generaal-majoor F. v. d. Veen, liet daarom deze brug meevoeren door de 11 Pioniercompagnie tijdens een volgend „klein Hordenlooptje“, een onder de naam „Krachtproef“ uitgevoerde oefening op 29, 30 en 31 mei door de 13 Pantser Infanterie Brigade.

Afgezien van de „M2“ beoogde Krachtproef natuurlijk meer. Het was de eerste maal dat de 13e Brigade, die pas sedert kort tot de 4e Divisie behoort, in het nieuwe verband oefende. Er was het alarm en de verplaatsing op 29 mei uit Oirschot naar de omgeving van Varsseveld in de Achterhoek. Er was het oprukken in noordelijke richting door deze Achterhoek vol waterhindernissen, tot in Overijssel. Dan was er het plotselinge naar het westen zwenken over Zwolle om veronderstelde parachutistenlandingen aan te vatten en er was in de derde dag de „kleine oorlog“ op het Kootwijkerzand.

Maar de Krachtproef kwam toch direct de eerste dag, op de weg van Vorden naar Almelo even ten oosten van Zutphen, toen direct na het begin van de opmars door dit gebied het laconieke

Het afladen en te water laten van de pontons voor de M 2-brug door de mannen van de Pioniercompagnie

rivier of een kanaal een gehele brigade kon afremmen! De 43 Pioniercompagnie (nu naar 1 Div overgegaan) was toen vaardig met het leggen van zelf meegevoerde voetbruggen, maar duidelijk bleek toen ook, dat het bijzonder prettig — om niet te zeggen noodzakelijk

DE ouwe hap van 4 Div zal zich de oefening Hordenloop van oktober nog wel herinneren. Als diepste indruk zal bij de meesten zeker die intense en eindeloze natheid zijn bijgebleven. Maar voor degenen, die dergelijke oefeningen uitdenken met een bepaalde bedoeling — want dat hebben oefeningen, ondanks verstolen opmerkingen van zinloos „tijdverdrijf“ — lag de ervaring niet alleen in een nat pak. De 41 Pantser Infanterie Brigade beproefde toen als hoofdrolspeler in het oorlogsspel het snel optrekken onder het opruimen en overwinnen van allerlei hindernissen.

Aangezien snel optrekken — sneller dan tot nog toe — tot de onverbidelijke eisen van moderne tactiek behoort, was de aandacht speciaal gevestigd op dat overwinnen van de hindernissen. Een verkenningscompagnie, die snel voor de hoofdmacht uitstoot en een pioniercompagnie, bestemd om direct mijnen op te ruimen of brugslag te verrichten, dragen tegenwoordig tot vermeerdering van die snelheid bij. Speciaal de waterhindernissen stonden daarbij toen in de belangstelling. En hoe bleek niet dat een enkele smalle

De brug in aanbouw. In twintig minuten kan de hindernis van een klein riviertje overwonnen zijn

Iemand moet het eerste zijn door het touw over te zwemmen om het vlot over te trekken. In dit geval was het sergt. Wouters, die zich in het 10 à 11° koude water waagde

Ook het tweede vlot ging nog rustig naar de overkant . . .

. . . maar het derde groepje zonk in het zicht van de haven!

bordje „Deze brug is kapot” een ieder de overgang over het riviertje de Berkel ontzegde. Ondanks het feit, dat het mogelijk is om een M2-brug in twintig minuten of daaromtrent te leggen, bleek toen dat daarmee nog niet gezegd is, dat een opmars niet langer dan 20 minuten opgehouden zou worden.

Om omstreeks vier uur in de middag constateerden de voorste verkennende jeeps van kap. Van Essens 11e Verkenningcompagnie, dat de brug stuk was. En toen moest de organisatie van de brigade gaan rollen. Maar ook de gespeelde oorlog rondom deze brug ontwikkelde zich en doorkruiste vaak de plannen. Zo werden de verkenners, die moesten overzwemmen, gewond verklaard en zo zouden later de bouwers van de brug hun werk tijdelijk moeten staken omdat zij beschoten werden.

Ook de werkelijke gevaren speelden mee. Toen van C-compagnie van 16 bat Limburgse Jagers het peloton van vaandrig Viskil met jerry-cans en een drietonner-zeil ten slotte een vlot had geïmproviseerd en sergt Wouters met rappe slagen het touw naar de overkant van het ijskoude water had gezwommen, toen dreigde de derde groep, die over „pendelde”, met vlot-en-al in de diepte te verdwijnen daar „het veer” uit balans raakte. Gelukkig bleef het bij een paar natte pakken en behoeften de vletten, die voor veiligheid op de rivier voeren, geen daadwerkelijke hulp te verlenen. Voor alle eventualiteiten ook was op de kant een geneeskundige groep, onder commando van sergt Van der Aar, met zuurstofapparaten aanwezig.

Nadat de Pioniercompagnie met haar M2-materiaal naar voren was gemanoeuvreerd groeide snel de verwachte brug. Toch duurde het langer dan verwacht werd alvorens de opmars met de voertuigen voortgezet kon worden, hetgeen de waarde ook van deze oefening bewees. T.

DERDE ECHELONS DIERGAARDE

CAFE „Den Buizerd voorheen Den Uil” stond midden in het bos.

Het was de kantine van 11 Technische Dienst Bataljon. Want de Uil is dood, maar direct toen 11 Td bat een bivak in de bossen van het voormalige Duitse grensgebied Elten had opgezet, had sergeant Traas weer iets anders: een jonge roofvogel (een moederloze vogel, zogezegd). Tussen alle derde-echelons reparaties door werd de Buizerd (dat denkt 11 TD tenminste van het dier) als een kind verzorgd. Hij liet zich gewillig in een helm fotograferen, zoals hierbij te zien is.

In hetzelfde bivak lag een door witte band afgezet vierkant. Hierbinnen bevond zich de volgende levende have: een nest jonge vogels. Kapitein Avé tenslotte liep op een gegeven dag met een hond rond, die de naam „Bivak” kreeg en waarvoor met enig ceremonieel een hokje werd aangeboden. Overigens was 11 TD niet op deze beesten, noch alleen op „Den Buizerd” aangewezen voor ontspanning. Men mocht passagieren in Elten, hetgeen ondanks sombere voorspellingen zeer plezierig verliep.

Kapt. Avé voor de „mess”. Dat het bivak in Elten lag merkt men wel aan het opschrift

